

Tisztelt Hölgyeim és Uram!

Kedves Honfitársaim!

Akik egy kicsit is ismernek, jól tudják, hogy kedvenc időtöltéseim között elsők között szerepel az utazás, legyen szó néhány kilométeres autózásról vagy a jelenlegihez hasonlóan, az egész világot átszelő útról. Akárhova is megyek, mindig nagy izgalommal és érdeklődéssel várom, hogy milyen tájakat fogok megcsodálni, milyen kultúrákba nyerek betekintést és nem utolsósorban, hogy milyen emberekkel fogok találkozni. Abban a szerencsés és kiváltságos helyzetben vagyok, hogy a hivatásommal összefüggésben és szabadidőmben is sokszor, sokfelé volt és van lehetőségem eljutni. Túlzás nélkül mondhatom ugyanakkor, hogy ez látogatás életem egyik legkülönlegesebb utazása. Nemcsak azért, mert először vagyok a Dél-amerikai kontinensen, vagy mert életem leghosszabb repülőútja vezetett ide – miközben meglehetősen szkeptikusan állok a repüléshez -, hanem mert tudtam, hogy az itt élő magyarsággal is lesz alkalmam találkozni. Neveltetésem, családom, valamint a református egyházhoz és a cserkészethez fűződő szoros kapcsolatom miatt már egészen fiatal korban tudatosult bennem, hogy magyarok nemcsak Magyarországon, de a környező országokban és szerte a Világban élnek. A Kárpát-medence különböző országaiba tett látogatásom során azt is hamar megtapasztalhattam, hogy az ország határain kívül szakadt honfitársaimnak sokszor milyen nehéz sorsuk van, és hogy mennyire tiszteletre méltó az, ha valaki identitását és kultúráját annak ellenére is igyekszik megtartani, hogy abból nap, mint nap komoly hátránya származik. Meggyőződésem, hogy a kárpát-medencei magyarságon túl a diaszpórában élő közösségek szerepe is meghatározó Nemzetünk múltja, jelene és jövője szempontjából. Éppen ezért óriási öröm számomra, hogy e gyönyörű ország megismerése mellett lehetőségem adatik, hogy egy igen távoli, nem túl népes, de mégis összetartó és a magyarságát megtartó közösséget ismerhetek meg.

Tisztelet Hölgyeim és Uraim!

A Magyar Országgyűlés tagjaként és a FIDESZ Magyar Polgári Szövetség frakcióvezető-helyetteseként büszke vagyok arra, hogy a kormányzó pártok az elmúlt időszakban olyan komoly hangsúlyt fektettek a nemzetpolitikára, mint talán soha korábban. Az élet és benne a politika olyan összetett és nehezen megoldható kihívások elé állítottak bennünket, amely sokszor komoly nézetkülönbségeket generált a párton, a koalíción vagy éppen a kormányon belül. A Gondviselésnek hála, a Kárpát-medencei és a diaszpórában élő magyarság sorsa, illetve a magyar közösségek megmaradása iránt elkötelezettség kérdésében mindig, minden körülmények között egységben tudunk kiállni. Kiálltunk a belső politikai ellenfelek álszent

mesterkedéseivel szemben, és kiálltunk a magyar kisebbségeket fenyegető és büntető államokkal szemben is.

A Fidesz Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata néppárt 2010-es választási győzelme és kormányalakítása óta folyamatosan fejleszti és bővíti a nemzetpolitikai intézkedéseit. Egyik legnagyobb eredményünk e téren, hogy az évtizedes késlekedés és a 2004-es gyalázatos népszavazást követően végre alaptörvényi szintre emeltük a Magyar Nemzet egységének fontosságát, amelynek meghatározó részét képezi az Anyaországon kívül élő magyarság sorsa. E meggyőződésünk elsődlegesen az állampolgárság és vele a választójog biztosításával került megvalósításra. Fontos eredményünk az is, hogy 2011 novemberében megalakult a Magyar Diaszpóra Tanács, amely munkájában a chilei közösség képviseletében a Chilei Magyar Kulturális Egyesület vesz részt. Szintén sikerként értékelhetjük, hogy a Kőrösi Csoma Sándor program keretében immáron ötödik éve szervezzük meg és támogatjuk azt, hogy a diaszpórában élő magyarság megmaradását Magyarországról érkező ösztöndíjasok segítsék. E program keretében 2014 óta itt Chilében is, különböző kulturális és szabadidős programokon keresztül tesznek szolgálatot ösztöndíjasaink. A chilei magyar közösségek megmaradása szempontjából kiemelt jelentőségű, hogy a 2009-ben bezárt Santiago nagykövetséget 2014-ben újra megnyitottuk. Ezzel a lépéssel nemcsak azt kívántuk üzeni, hogy Magyarország kész széleskörben együttműködni a Chilei állammal, hanem azt is, hogy a Magyar Kormányt az adminisztratív nehézségek és költségek nem akadályozzák meg abban, hogy az itt élő honfitársaink iránti elkötelezettséget ilyen módon is kifejezésre juttassuk.

Kedves Barátaim!

A közelmúltban az a megtiszteltetés ért, hogy a Magyarok Öröksége Alapítvány kuratóriumának elnökévé választottak. E komoly múltra visszatekintő és sikeres szervezet legfontosabb tevékenysége, hogy évről-évre megszervezze a Summerfest nevezetű folklór fesztivált, amelyről túlzás nélkül mondhatom, hogy országos hírre és elismerésre tett szert. Százhalombatta, Tököl és Dunavarsány városok parlamenti képviselőjeként számos alkalommal volt lehetőségem e kiváló rendezvénysorozaton részt venni, amelyre a világ minden tájáról, köztük Chiléből is érkeztek táncosok, hogy saját kultúrájuk gazdagságába betekintést engedjenek. Külön öröm számomra, hogy itt tartózkodásom idején egy hasonló programon vehetek részt, amelyen a Magyarországot képviselő táncosok színvonalas előadását is büszkeséggel a szívemben megtekinthetem.

Meggyőződésem, hogy nemzeti megmaradásunk egyik záloga, hogy az Anyaországban és azon kívül élők magyar identitásukat nap, mint megélik és arra figyelmet szenteljenek. Vannak

azonban olyan múlt, jelen és jövőbeli események, amely minősített megemlékezést vagy megfontolást igényelnek. Közös történelmünk egyik fontos és emberi léptékben közelinek mondható eseménye az 56-os forradalom és szabadságharc 61 évvel ezelőtt ezekben napokban történt. E sajnálatos kimenetelű, de mégis előremutató korszak nagyban befolyásolta a diaszpórában élő magyarságot is, hiszen sokszázezren voltak kénytelenek hazájukat elhagyni és idegen országokba, köztük Chilébe menekülni. Nemzeti identitásunk és kultúránk kapcsán nem hagyhatjuk figyelmen kívül az 500 évvel ezelőtti útjára indult Reformációt, amely számos pozitív hatása mellett óriási szerepet játszott a nemzetállamok és a nemzeti öntudat kialakulásában. Gondoljunk tehát e fontos eseményekre, azok meghatározó személyire, illetve ránk és szeretteinkre kifejtett hatásaira e napokban, és együtt adózzunk feléjük méltó tisztelettel, kegyelettel és elismeréssel.

E meglehetősen örömteli pillanatban nemcsak a múltbeteintés, de a jelen és a jövő veszélyeinek és lehetőségeinek a számbavétele is aktuális. Elmondható, hogy az elmúlt évek globális történései nyilvánvalóvá tették számunkra, hogy nemcsak Magyarország, benne a magyarság, illetve Európa, hanem az egész Világ áll olyan kihívások előtt, amely leküzdése meglehetősen bizonytalan. Éppen ezért most a szokásosnál is fontosabb, hogy összefogjuk, hogy megmaradásunkért egységben harcoljunk. Eddig a magyarságot saját önfeladása és idegen hatalmak globalizációs törekvései fenyegették. Elmondható ugyanakkor, hogy ez idáig olyan fejlett, nyugati gondolkodású hatalmakkal kellett szembenéznünk, akik bár sokban különböznek nálunk, de legalább hozzánk hasonlóan a keresztény értékekre épültek. Mára azonban az látszik, hogy egy teljesen más, a kereszténységtől teljesen idegen és azt üldözni rendelő kultúra kívánja Magyarországot és egész Európát elfoglalni és saját értékei mentén átformálni. Meggyőződésem, hogy közös értékeinket és érdekeinket csak akkor tudjuk megvédeni, ha összetartunk: magyar a magyarral, európai az európaival, keresztény a kereszténnyel és a fejlett nyugati demokrata a fejlett nyugati demokratával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kívánom, hogy e mai alkalom, a részét képező ismerkedések, beszélgetések és nosztalgiázások a kellemes időtöltés mellett, erősítő hatást gyakoroljanak a chilei magyar közösségek épülésére, a Magyarország és Chile közötti kapcsolat fejlődésére és végső soron távoli, de mégis közös sorsunkra.

Köszönöm, hogy itt lehettem, köszönöm figyelmüket!